

Start

Colectivul de redacție:

Mihaela Anghel

Carla Banu

Noemi Coman

Ionela Dincă

Alexandru Dumitru

David Iozu

Mihai Pavel

Anca Preda

Gabriela Ungureanu

Prof. Felicia Barbu

Prof. Angelica Coman

Prof. Ana-Maria Jugănaru

Prof. Cornelia Gabriela Văgâi

Prof. coordonator Mădălina Vincene

Tehnoredactare și machetare:

Nicu Vincene

Revista 2 Start
Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2
Popești-Leordeni, jud. Ilfov
Str. Școlii, nr. 6
Cod 077160

ISSN 2247 – 1596

Omenirea SOS

Pledoarie pentru viitor

2351! 2351!!! Acesta este anul în care m-a aruncat mașinăria incontrolabilă a doctorului Watt. Mă zbuciumat într-o combinație ciudată de zi și noapte, pareă scoasă dintr-o pictură postmodernistă. Nu este nicio urmă de soare pe un cer purpuriu cu un aer foarte greu de respirat, aproape solidificat.

Îmi revin în simțiri, mă ridic și, ca un cercetător exemplar, caut indicii care m-ar putea ajuta să descifrez unde mă aflu. Deschid mai bine ochii și rămân uimit, dându-mi seama că mă aflu pe un soi de deal. Nici pe departe un deal obișnuit, ci, mai degrabă, pe o colină formată din deșeuri diverse!

Primul gând care îmi trece prin minte este o simplă, dar dureroasă întrebare: de ce atrocități a fost în stare rasa umană pentru a distruge o întreagă planetă? Din păcate, întrebarea îmi va rămâne fără răspuns.

Fac câțiva pași, caut urme de viață, dar... nimic. Nici un om, nicio plantă, nicio insectă, NIMIC! Peisajul e dominat de o colecție de PET-uri, haine vechi și uzate, plastic. Mă îndepărtez tot mai mult de locul trezirii mele și dintr-odată îmi dau seama că sunt scufundat în gunoi până la brâu. Este una dintre multele găuri din uriașa groapă de gunoi numită Terra.

Reușesc cu greu să mă eliberez de strâmtoarea și duhoarea reziduurilor, mă depărtez de locul accidentului și mă opresc o clipă pentru a înțelege ceea ce văd și simt. Singura concluzie la care pot ajunge este că nesăbuita rasă umană, în dezvoltarea ei, a ajuns să fie copleșită de miliardele de tone de gunoi, care au ocupat din ce în ce mai mult spațiu. Neavând unde să le mai depoziteze (gropile de gunoi fiind deja pline!) au aruncat totul pe unde au putut. În acest mod, au distrus mediul, au otrăvit aerul și apa, iar planeta s-a mărit cu sute de metri în diametru.

Stau și mă gândesc: oare sunt singurul om rămas în viață? Din planeta sfâșietor de pustie nu-mi poate răspunde nimeni!

Alexandru Dumitru
Clasa a VIII-a B

Portret de școală

Interviu cu un părinte

1. Vă rog să vă amintiți timpul dinainte ca fiica dumneavoastră să înceapă clasa I. Ce simțeați, ce gândeați atunci?

Îmi aduc cu drag aminte de serbarea de vara din iunie 2007, când fetița mea, Deea, cum îmi place mie să o alint, termina grădinița și urma să treacă în clasa I. Cred că eu aveam emoții mai mari, decât avea ea pe atunci, când copiii cântau „nu mai suntem grădinari, de mâine vom fi școlari”, iar doamna educatoare își lua rămas bun de la ei și le ura succes în noua etapă a vieții lor care urma să vină – ȘCOALA. Când o priveam, emoțiile îmi invadau sufletul, mă gândeam că fetița mea a crescut și că acum trebuie să luăm totul mai în serios.

2. Fiind o localitate din proximitatea Bucureștiului, mulți părinți preferă să-și înscrie copilul la școlile din sectorul 4, fenomenul migrației școlare fiind unul destul de puternic? Ce părere aveți despre acest lucru? Ați fost tentată să faceți la fel? Ce părere aveți acum?

Recunosc că am fost tentată să o înscriu pe Deea la o școală din București. Ce m-a reținut a fost problema transportului și a timpului pierdut pe drum, de acasă la școală și de la școală acasă. Până să iau decizia finală, am hotărât, ca în următoarea săptămână după terminarea grădiniței, să merg cu Deea la Școala Nr. 2 și să-i prezint și ei, școala unde a învățat mămica ei. Întâmplarea sau norocul, pot să spun acum, a fost că în momentul în care eram în școală cu Deea și ne interesam cine sunt doamnele care vor prelua copiii din clasele I, să ne întâlnim cu doamna învățătoare Păduraru Liliana, care a fost foarte drăguță și amabilă cu noi, încât ne-a făcut pe amândouă sa ne "îndrăgostim" de dânsa.

Ce părere am acum? Că a fost cea mai bună alegere pe care am putut să o fac în acel moment. Fetita mea a avut în toți acești ani și are și acum, rezultate foarte bune la învățătură și este foarte atrasă și încântată de școala ei. La toate acestea au contribuit și contribuie și în prezent, mai multe cadre din aceasta instituție, și, dacă îmi este permis, aș dori să le și menționez, pe doamna învățătoare Păduraru Liliana (care a fost un bun pedagog, o buna prietenă și un bun sfătuitor în primii patru ani, care după părerea mea sunt cei mai grei ani pentru copii, dar și pentru părinți), pe doamna dirigintă Vincene Mădălina (care de la începutul clasei a V-a și până în prezent, a avut și are un rol foarte important în educația acestor micuți adolescenți, acela de a-i forma și îndruma către ce vor dori să facă ei în viitor și, după părerea mea, o face foarte bine), și, nu în ultimul rând, doamna directoare Coman Angelica (care îi supraveghează din umbră pe toți și face tot efortul ca Școala Nr. 2 să fie prezentă și cunoscută la cât mai multe competiții în țară și nu numai!).

3. Știm cu toții că educația nu se face numai în școală. Care sunt modalitățile prin care sprijiniți educația pe care copilul dvs. o primește la școală? Care sunt problemele de educație pe care le discutați cu copilul dvs.?

Așa este, copilul nu trebuie să primească educația numai de la școală, ci, într-o mare măsură și de la părinți, familie. După părerea mea, este foarte important ca noi părinți să susținem educația pe care copii o primesc la școală și nu să o combatem. Eu, personal, mereu am încurajat-o pe fetița mea să participe la cât mai multe competiții, concursuri și activități școlare. Toate acestea nu fac decât să o ajute pe ea să fie mai încrezătoare, mai sigură pe ea și să-i dezvolte spiritul de competiție pentru mai târziu. De teme, nu mai zic, în trecut le făceam împreună, dar acum doar le verific. În ceea ce privește problemele de educație, consider că am un copil bun și silitor, deoarece, în mare parte dialogul dintre noi a fost ca între două prietene, nu ca între mamă și fiică. Chiar dacă, uneori, sunt puțin cam severă cu ea, în ceea ce privește școala și îi cer, poate, mai mult decât poate ea să ofere la această vârstă, sunt convinsă că acest lucru o va ajuta pe viitor să fie tot mai bună în ceea ce va face.

Portret de școală

4. Cum ați descrie raportul dvs. cu școala?

Raportul meu cu școala, cred că este unul firesc. Sunt prezentă la ședințe și răspund pozitiv dacă mi se cere ajutorul. Mi-ar fi plăcut să pot participa la mai multe activități școlare alături de copii, dar, din păcate, timpul nu este în favoarea mea.

5. Dar cum apreciați atitudinea școlii față de copilul dvs.? Ce ar trebui să facă școala pentru familie?

Atitudinea școlii față de copilul meu a fost întotdeauna una pozitivă, deschisă și caldă, iar cadrele didactice s-au dovedit a fi mereu persoane educate și buni pedagogi. Ce ar trebui să facă școala pentru familie? Să ne ofere la sfârșitul celor 9 ani de școală, copii cu rezultate cât mai bune.

6. Fiecare instituție are punctele ei forte și punctele ei slabe? Care credeți că este principalul atu pe care Școala Nr. 2 îl are? Care ar fi aspectul care ar trebui îmbunătățit?

Principalul atu pe care Școala Nr. 2 îl are, este acela că are profesori și învățători de bună calitate, cu o educație foarte bună, cu dorința de a avea rezultate cât mai bune, în competițiile cu celelalte școli. Un aspect care ar trebui îmbunătățit ar fi acela de a oferi mai multe clase, mai multe locuri, pentru cât mai mulți copii din Popești-Leordeni și, de ce nu, și din împrejurimi și poate o sală de sport mai bine echipată.

Interviu cu doamna Mihaela Lazăr,
mama elevei Andreea Lazăr, clasa a V-a B

Maxime latine comentate

Amicus certus in re incerta cernitur

Un prieten este acela care te ascultă când ai ceva pe suflet, te ajută fie că-i ceri, fie că nu ajutorul, te sfătuiește în orice situație și te sprijină în orice moment. Cam așa ceva este prietenia mea cu Andreea. Dacă am ceva care mă macină, care nu-mi dă pace îi pot spune fără strângere de inimă. Ei îi spun și cele mai mari secrete ale mele, desigur, dacă simt asta, pentru că, să fim sinceri, cine nu are secrete?

Un prieten adevărat este diferit de toți ceilalți, deoarece poți avea un iubit/o iubită /familia, dar nu poți vorbi cu ei atât de deschis pentru că eu cu Andreea asta facem: vorbim despre orice. Am încredere deplină în ea și știu că ce îi spun eu, la ea rămâne. Mi-a demonstrat asta! Noi ne ajutăm în diferite situații, fie că este vorba de școală, fie de timpul liber. Câteodată mă uimește cât de înțelegătoare este.

Desigur, mai avem și noi momente în care nu prea avem chef una de cealaltă. Când nu am starea necesară să vorbesc cu ea, mi se pare că este cea mai enervantă persoană din lume. Dar știm să trecem peste aceste clipe și acest lucru este cel mai important! Țin la ea foarte mult și nu aș lăsa pe nimeni să îi facă rău, chiar dacă nu îi voi recunoaște niciodată asta! Așa că, vă rog, să nu-i spuneți nici voi!

Carla Banu
Clasa a VIII-a B

Forum

Cuvântul *forum* apare atestat în scrierile antice latinești desemnând o piață, un spațiu deschis, un loc public (probabil, de la *foris, foras* care însemna „afară”, „în aer liber”). Treptat sensul se deplasează, cuvântul denumind locul de întâlnire pentru dezbateri (piața era văzută ca un loc de întâlnire!). Și, de la acest sens până la cel utilizat de noi în mod uzual ca spațiu online de discuții pe teme diverse nu e decât un mic pas: spațiul devine virtual!

Prietenii, proiecte, parteneriate

Proiectul național “Toleranță zero față de violență”

În cursul lunii octombrie 2011, școala noastră a aderat la Proiectul național “Toleranță zero față de violență”, inițiat de către Școala cu Clasele I-VIII Nr. 3 Slobozia, județul Ialomița, cooptându-se, la nivel local, directorul școlii, consilierul educativ, Comisia de prevenire și combatere a violenței în școală, cadre didactice, elevi, părinți și reprezentanți ai autorităților publice locale.

Proiectul se încadrează în categoria Cetățenie democratică, iar perioada de derulare a acestuia este noiembrie 2011–iunie 2012. Proiectul de față își propune, prin acțiunile pe care le conține, să sensibilizeze elevii, adulții, mass-media și reprezentanții instituțiilor partenere să acționeze într-un efort comun pentru prevenirea și combaterea fenomenului violenței și formarea unei atitudini civice conștiente, durabile față de acest fenomen social, astfel încât să devină mai buni, mai sociabili, mai toleranți.

Activitățile din proiect oferă alternative educaționale, școlare și extrașcolare pentru prevenirea și combaterea violenței din mass-media, din spațiul social, din rândul elevilor ce fac parte din grădinițe, școli și licee din județul Ialomița și alte județe din țară.

Coordonator proiect,
prof. învă. primar Barbu Felicia

Prietenii, proiecte, parteneriate

De ce ar trebui să spunem DA vizitelor de studiu ?

Din mai multe motive, pe care voi încerca să le enumăr. În primul rând, aveți oportunitatea de a vizita școli dotate și organizate la standarde europene, de a participa la conferințe pe teme de management, educație și puteți discuta despre prioritățile educației din Europa conform Strategiei de la Lisabona.

Puteți dobândi cunoștințe privind sistemele de educație din Franța, Marea Britanie, Germania, Finlanda, Portugalia, Belgia, Austria, Spania și oportunitatea de a compara sistemele prezentate, de a le analiza și a le evalua.

Un alt punct forte al acestor vizite de studiu îl constituie familiarizarea cu abordări diferite de

management instituțional, de management al proiectelor, management financiar, antreprenorial și de asemenea. Pe de altă parte, s-ar putea să constatați faptul că și alți manageri școlari au trecut prin probleme asemănătoare cu cele cu care ne confruntăm noi la nivelul instituției lor. Soluțiile pe care ei le-au găsit și abordat pot fi o sursă pentru noi.

Exemplele de bună practică privind programele de cooperare europeană, programelor de promovare a managementului școlar și leadership, modalități de diseminare și de formare a cadrelor didactice în acest domeniu, iată doar câteva motive de a aplica pentru o vizită de studiu.

S-ar putea să aveți surpriza să identificați practici și modele care ar putea fi utilizate și în sistemul nostru de învățământ, precum documentele manageriale ce ar trebui să conțină elemente de dezvoltare strategică ce s-au dovedit a fi funcționale în alte țări, dar respectând specificul școlii românești. Direcția de dezvoltare a școlii se poate îndrepta și conține elemente de management colaborativ în vederea obținerii unui balans între evaluarea internă și externă. În ceea ce privește managementul proiectelor, consider că reprezintă o strategie de îmbunătățire a motivației elevilor și cadrelor didactice, dar și de implicare activă a comunității locale.

Participând la astfel de experiențe, vă puteți dezvoltare competențele de comunicare într-o limbă străină și lucru în echipă.

Oportunitatea de a stabili noi contacte în scopul identificării și implementării unor proiecte între școala la care vă desfășurați activitatea și școlile participanților la vizita de studiu este imensă.

Ce impact pot avea astfel de vizite de studiu asupra instituției dumneavoastră și asupra competențelor profesionale din perspectiva funcției deținute?

Prietenii, proiecte, parteneriate

De ce ar trebui să spunem DA vizitelor de studiu ?

La nivelul competențelor profesionale, un impact important pot avea la nivelul competențelor manageriale, competențelor sociale și ICT. Puteți conștientiza faptul că importante competențe de leadership trebuie activate în dezvoltarea personală în care este benefic să se îmbine managementul timpului, managementul stresului, creativitatea și inovarea, organizarea, dezvoltarea și coordonarea

echipelor, managementul conflictului în vederea asigurării unui climat organizațional pozitiv și managementul participativ la nivelul școlii.

Impactul participării la vizita de studiu în ceea ce privește instituția de proveniență poate fi ilustrat în strategia de dezvoltare a școlii prin planul managerial, implicarea părinților și înființarea *Asociației de părinți a Școlii* în vederea accesării fondurilor externe pentru

dezvoltare materială a școlii pentru desfășurarea unui program de *afterschool*.

Se pot demara și elabora proiecte europene pe diverse teme: școală după școală și dezvoltare profesională în colaborare cu alte școli.

Un lucru este cert. Managerul școlar care ia parte la astfel de vizite de studiu va urmări dezvoltarea parteneriatelor de orice tip, promovarea învățării limbilor străine în vederea creșterii mobilității și capacității de comunicare. Se pot accesa fonduri europene pentru realizarea proiectelor multilaterale pentru toți factorii de decizie de la nivelul școlii, respectiv responsabilii de comisii metodice.

Trezirea interesului acestora privind impactul pozitiv pe care îl are orientarea profesională asupra dezvoltării profesionale a cadrelor didactice, a elevilor, privind importanța comunicării cu părinții și implicarea lor în viața școlii sunt câteva aspecte de luat în seamă.

Toate aceste strategii de îmbunătățire și politici educaționale sunt doar câteva idei care pot conduce și pot contribui la dezvoltarea instituției.

Dacă v-am convins, aplicați pentru burse de studiu!

Prof. Angelica Coman

De ce m-aș îndrăgosti de literatură?

Scrisoare către un prieten

Popești-Leordeni, aprilie 2012

Dragă Daniky,

Acum că ești mare și ascultătoare îți voi spune povestea mea din copilărie. Să știi că generația de acum nu este tocmai singura care citește foarte mult. De exemplu, când eram de vârsta ta, citeam foarte multe povești de Hans Christian Andersen care îmi aduceau o foarte mare bucurie în suflet. Cărțile acestea erau o parte din timpul meu!

Eu te sfătuiesc să fii cât mai interesat de poveștile lui Andersen și nu numai. Știu că tie acum îți place foarte mult actoria. Dacă vrei să ajungi actriță îți trebuie un vocabular corespunzător și o dicție perfectă. Am înțeles că îți place foarte mult să intri în pielea unui personaj comic. Îți vine ca o mânășă pentru că ești foarte fericită atunci când ajungi să pui zâmbetele pe buzele oamenilor! Aceptă-te plac nu neapărat pentru ceea ce ești, ci pentru ceea ce faci!

Eu îți zic să citești cât mai multe cărți pentru că te ajută în cariera pe care vrei să o îmbrățișezi! Să faci fericită cât mai multă lume!

*Cu drag,
prietena ta, Mihaela*

Mihaela Anghel
Clasa a VI-a B

Lumea cărților

Of.. E un aer irespirabil... Soare.. foarte mult soare... Și mama... Parcă spune ceva... Da. Repetă, repetă... cam de o săptămână că ar trebui să ies din casă... cărți... bibliotecă... vocabular... Mda, cică să citească și eu ceva pentru cultura mea generală. Păi dacă-i așa, hai la sursă!

Când intru în bibliotecă sunt foarte atentă la cei din jur. Dacă mă vede vreun prieten! O să mă eticheteze, știți voi cum! Așa că mă duc la subsolul ei unde nu vine prea multă lume. Eu mă așteptam ca acea cameră să fie mai mică, dar spre surprinderea mea este destul de spațioasă. M-am uitat mai bine și văd pe al treilea raft din stânga o carte mare, roșie (culoarea mea preferată) și cu o copertă interesantă. Vreau să o trag de pe raft pentru a o citi, când deodată se deschide un tunel. Sunt speriată, dar și curioasă să văd ce se afla la capătul lui, așa că nu stau mult pe gânduri și intru în el. Este foarte întuneric... pereți înguști și foarte murdari... Merg cam zece sau douăzeci de metri, când dau peste o ușa mare. O deschid repede și sunt surprinsă să vad un labirint. Curioasă din fire, pornesc în descifrarea lui, vrând să văd ce se află la capătul lui. Nu este foarte lung și am descoperit foarte ușor calea. Surpriză! La capătul lui sunt toți prietenii mei de care mă ascundeam! Afară când ieșeam cu ei, se dădeau toți ca fiind de gașcă.

Nu vreau să-i întrerup din activitatea lor. Și totuși... Este foarte ciudat ce fac: unul dintre ei citește dintr-o carte iar ceilalți răspund, apoi altul citește și ceilalți ba răspund, ba se contrazic, dar... se distrează! Într-un final îi întrerup. Toți sunt foarte uimiți să mă vadă. Le povestesc totul, dar nu m-am supărat pe ei pentru că mi-au ascuns acest lucru. Ne promitem să nu mai avem secrete unii față de alții, iar din acest moment voi merge în fiecare zi la bibliotecă și voi participa și eu la jocurile lor.

Mă simt foarte bine, mai ales că și mama este mândră de mine! Acum mergeți și voi la bibliotecă pentru a descoperi jocul de-a literatura!

Ionela Dincă
Clasa a VIII-a A

A citi pentru a rescrie

Carioca rules!

inspirat de *Jurnalul unui puști*, de Jeff Kinney

În liceul teoretic de arte, Mike era unul dintre cei mai buni elevi. Profesorii îl laudau mereu pentru perseverența și talentul lui, însă colegii nu erau așa de prietenoși, considerându-l un tocilar 😞. Chiar dacă nu arăta faptul că îi păsa, el suferea că nu era unul dintre cei mai populari ai liceului... Până într-o zi când s-a gândit la o modalitate de a ajunge "faimos".

— Îmi voi face un tatuaj!! Dacă nici așa nu voi ajunge să stau la prânz cu majoretele și în pauze cu fotbaliștii, atunci îmi voi vedea de treaba mea ca și cum nimic nu s-a întâmplat! își zise el.

Și așa și făcu.. A doua zi, s-a prezentat în curtea școlii cu umărul dezgolit pentru a observa toată lumea noul lui tatuaj. Toți copiii erau uimiți de ceea ce vedeau.

— Wow, Mike, de când ai devenit tu așa la modă încât să îți faci un asemenea tatuaj? Îl întreba unul dintre fotbaliști. Ești cel mai tare! Mike, uimit și bucuros de faptul că unul dintre cei populari 😊 s-a băgat în seamă cu el, a răspuns convingător și stăpân pe sine:

— Am avut dintotdeauna, doar că acum m-am încumetat să îl arăt!

— Așa frate, bine ai venit în clanul nostru! îi răspunse acesta.

Totul îi mergea foarte bine, ba chiar își făcuse și o nouă freză, "demnă" de clubul căruia îi aparținea. Dar uite că după soare, vine și furtună... Pe cand urmărea în pauze meciul de fotbal la care luau parte prietenii lui, a început să plouă. Nimeni nu știa că tatuajul lui nu era, de fapt, un tatuaj adevărat... Era unul fals care dispărea la contactul cu apa. Când a observat Mike că lucrurile nu au ieșit așa cum credea el 😞, a dat fuga în vestiar, și-a refăcut în grabă tatuajul, reîmprospătând puțin culorile (carioca rules!). Și-a aruncat o pelerină pe deasupra și s-a întors la teren ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.. Bineînțeles că nimeni nu a observat nimic. Din moment ce mereu avea pelerina pe el, atunci când ploua, nimic nu putea ieși prost pentru el. Până și pelerina devenise faimoasă doar pentru că o purta Mike, care devenise acum cunoscut, nu numai de liceul lor, dar și de liceul advers cu care jucau meciurile de fotbal. Mergea întotdeauna la petrecerile cele mai tari din oraș 🎉, doar că la una singură, Mike a clacat...

— Haide odată, Mike! Te așteptam să ieși afară ca să ajungem odată la petrecere! Am auzit că dau sucuri gratis celor care ajung primii! strigă unul dintre prietenii lui .

— Acum vin, doar că.. nu îmi găsesc pelerina!

— Nu îți trebuie! Oricum nu înțeleg de ce mereu ții atât de mult să o iei, și oricum am auzit că diseară nu va ploua!

A ieșit convins cu greu și s-au îndreptat către petrecere. Ajunși acolo, lucrurile nu au stat precum credea el..

— Haide, Mike. Vino cu noi în piscina! Apa e așa de bună! Doar nu ți-e frică de apă ca pisica!

Mike, convins de ceilalți și uitând de faptul că avea încă acel tatuaj fals, a sărit cu mândrie în piscină.

— Cine mai e fricos acum, ha? strigă el, râzând.

Dar atunci când a ieșit din apă nu mai era deloc de râs... Tot tatuajul lui se ștersese și se putea observa cu ușurință urmele de carioca care mai rămăseseră neșterse.

— Aoleu, Mike! Tatuajul tău e... lavabil! Ne-ai păcălit pe toți, doar ca să devii popular?

— Deci pentru asta purtai tu mereu pelerina? se auzeau voci din cercul care se formase în jurul lui...

— "Tatuaj-Pelerină" - asta ești și asta vei rămâne!

— La urma urmei, nu tatuajul conta... Hai să mai tragem o bălăceală!

Și Mike, alias Tatuaj-Pelerină, a reușit să se facă cunoscut și popular printre ceilalți din gașcă, din liceu, din oraș, din... univers 😊 !

Avertisment: Copii, nu încercați acest lucru acasă!

Noemi Coman
Clasa a VIII-a B

A citi pentru a rescrie

În deșert

Cămila Dona m-a purtat pe spate prin marele deșert de nestemate. Acolo, am văzut palmierii ce-au crescut ca umbrele sub acest fierbinte soare ce arde cu mare candoare. Am zărit un cactus frumușel cu țepii lungi și ascuțiți ca de oțel; nisipul fin de diamant te invită la contemplat, iar nucile de cocos tari leneveau sub frunzele mari și în zăre oazele albastrii luceau ca nuferii trandafirii.

De aici, spre casă am plecat, deși cu mare drag am mai fi stat la admirat deșertul plin de soare dulce cristalin, de vântul rar, dar plin de zel în acest superb ținut rebel.

Mihai Pavel
Clasa a V-a B

Proze rimate, după Marin Sorescu, *Unde fugim de-acasă?*

Zmeul năzdrăvan

Dis-de-dimineată m-am urcat pe-un fir de ață și pe ea am colindat pân-ntr-un tărâm uitat. Apoi, iar am călătorit și oameni buni am întâlnit.

Dar acum am ostenit și un zmeu m-a zărit: *Încotro vrea tu s-o iea?* (Nu prea știa limba mea!) Mai în glumă, mai așa, zmeul nu prea bun era. Și, când s-a înfuriat, a țipat și a urlat parcă tot pământul s-a cutremurat.

Dar am înțeles ceva: de mic lumea-l ocolea, iar acum a devenit un pic cam... nesuferit!

Anca Preda
Clasa a V-a B

Propuneri de vacanță

Suntem într-o primăvară luminoasă, dar noi ne gândim deja la vara călduroasă. Propuneri pentru vacanța mare? Poți să le numeri: nu sunt multe, dar nici mărunte!

Propunerea mea e cea mai îndrăzneată și cea mai măreață: Madagașcarul este foarte departe, luați în mână măcar o carte! Ne așteaptă un drum anevoios și totodată periculos. După părerea mea, avionul este mai bun decât vaporul, cu toate că aeroportul e mai departe decât portul. De acolo închiriem o mașină de teren cu care insula o străbatem.

Până una-alta, să nu uităm harta!!! Cel mai bun traseu îl voi alege tot eu. Pentru că această grea expediție să rămână o frumoasă amintire, avem nevoie de cea mai bună pregătire. Vom avea echipament pentru orice terasament.

Ne vom întoarce curând cu vaporul, pentru că mamelor o să le ducem dorul!

David Iozu
Clasa a VIII-a B

English, please!

If I were an adult...

I have always wondered how it is to be a grown up person or a parent. This kind of life has good and bad parts.

Being an adult is a hard task. You have to go to a job, to pay the bills and to have care of your kids. And now the good part comes. If I were an adult I would do what I want. I would stay late every night, go to parties, go to football matches, go to cinema every day, eat any kind of food.

But, the most awesome thing is that I will have my own children which I can educate and provide them a good life. As an adult I would be very relaxed and good because it is not good to be stressed. The stress level is very important for a healthy life. If you are not healthy you cannot enjoy your life.

The biggest dream of any adult is to find a nice well-paid job, where he or she doesn't have to do many things. Unfortunately this is a rare job. The biggest dream of any kid in this world is to play all the day and eat all the junk food he or she can find and buy.

A child in an adult's shoes can make the world better and funnier. He can create new ways of entertainment, of joy. At the end of the day I realized it is not easy to be a parent. Your life is busy by stress, I have learned I have to be more respectful with my parents, because now I can understand a parent's life. Looking back, I definitely want to be a kid, to enjoy my childhood.

We, as kids, have just some years until we will become as our parents and start another chapter in your lives.

Alexandru Dumitru
Clasa a VIII-a B

In my parents' shoes

I think every teenager has a moment when he or she wonders how it's like to be a parent.

If I could swap places with my mom, I would do many things that I can't experience in my shoes right now. I would like to go shopping to buy things that I want without asking for permission. I think it's interesting not depending on somebody and just be free to do what you want. I would also like to cook

because I've never cooked before and it would be an interesting thing to do.

Another experience would be waking up early and going to work. I think it will be very exhausting for me because I'm not used to this type of life. A few things that I would change in my mom's life would be freedom. She hasn't got much free time and I think that she should have more time for herself.

Another thing would be her confidence when it comes to me. I think she should trust me more and not trying to overprotect me because I can take care of myself as well. I know she cares about me but I'm getting older and I'm starting to realize what I want to do with my life. One important lesson that I would learn would be that at the end of the day you shouldn't depend on somebody and try to depend on yourself because you know as far as you can go and you won't push it more than you can take it.

Another lesson would be that being a parent is not an easy job, you have to take care of your kid but also let him or her experience the world.

In conclusion I think I would like to be a child because I still have more to learn. I'm at the beginning of the road and I don't know how to play the game because there will be many people trying to take me down and I have to learn to be strong and believe in myself.

Gabriela Ungureanu
Clasa a VIII a B

Relația management educațional-leadership

Ce implică managementul educațional, leadership-ul și formarea în secolul XXI?

Noua abordare a managementului școlar strategic se cere a fi centrat pe implementarea unui program managerial susținut de către toate persoanele instituției în vederea obținerii și atingerii noii viziuni și misiuni stabilite de manageri.

Cu privire la cerințele pieței muncii în condițiile dezvoltării economiei de piață, managerul școlar ar trebui să argumenteze propunerile în baza practicii mondiale referitoare la formele organizaționale și conținutul pregătirii tinerilor și adulților în condițiile actuale din România. Inițierea unei tradiții de învățare bazată pe colaborare atât la nivelul cadrelor didactice, cât și la nivelul elevilor din cadrul unității școlare, de schimb de experiență cu alte școli din comunitate ar permite elevilor și cadrelor didactice să fie parte a unei comunități bazate pe promovarea activităților de învățare.

Deci este nevoie de elaborarea unei politici de management educațional care să fie în concordanță cu prioritățile strategice actuale ale sistemului descentralizat (vizând beneficiarii următori: elevii, părinții, comunitatea locală și piața de muncă a societății românești), promovarea unei organizații bazate pe conceptul de învățare permanentă (atât în rândul elevilor, părinților, cât și în rândul cadrelor didactice) în vederea obținerii unui învățământ de calitate.

Înțelegerea naturii de leadership necesită demonstrarea unor calități umane profunde, dincolo de noțiunile convenționale de autoritate. În epoca modernă liderii buni sunt o forță care să ajute oamenii și organizațiile să se dezvolte, ceea ce implică faptul ar trebui să existe o aliniere la nevoile oamenilor și la obiectivele organizației. Conducere eficientă nu necesită neapărat numai capacități tehnice sau intelectuală, ci și atitudini și comportamente care caracterizează și se referă la umanitate. Un leader ar trebui să implice grupul de persoane din cadrul organizației în dezvoltarea culturii organizaționale.

Leadership-ul este preocupat în principal de oameni. Desigur, conducerea presupune decizii și acțiuni referitoare la tot felul de situații, dar un leader ar trebui să știe cum să-și implice oamenii, să-i motiveze, să-i recompenseze în vederea reușitei întregii organizații. Aceasta este o modalitate simplă de a vedea modul în care leadership-ul este diferit față de management: management-ul este în cea mai mare parte despre procese, iar leadership-ul este despre comportament.

Pentru a extrapola comparația management-leadership, am putea spune faptul că managementul se bazează foarte mult pe capacitățile măsurabile, cum ar fi planificarea eficientă, utilizarea sistemelor de organizare, precum și utilizarea unor metode adecvate de comunicații, iar leadership-ul implică multe abilități de management, dar se bazează și pe lucruri mai puțin tangibile și mai puțin măsurabile cum ar fi încrederea, inspirație, atitudinea față de oameni, luarea deciziilor și caracterul personal. Acestea sunt fațete ale umanității și sunt activate în principal, de caracterul liderului și mai ales de inteligența sa emoțională.

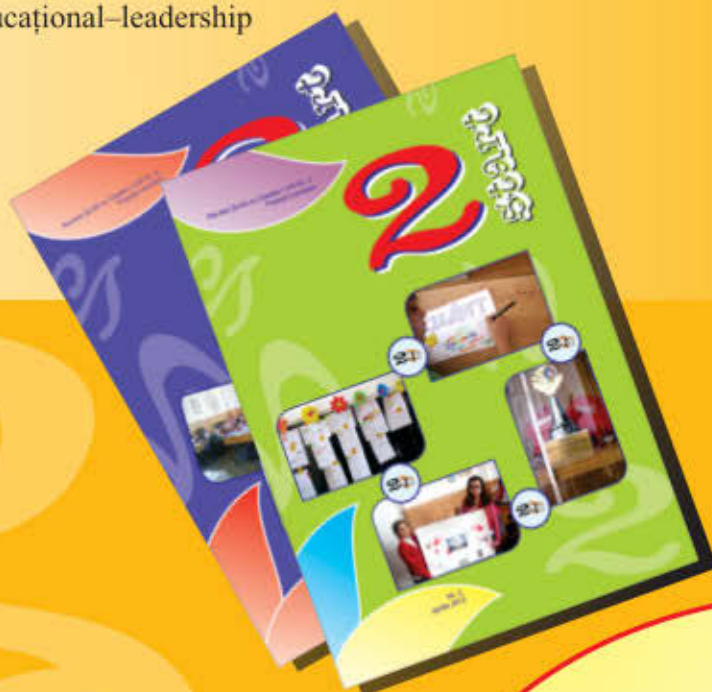
Leadership-ul este o chestiune de convingere personală și crezând cu tărie într-o cauză sau scop, conectat la așteptările oamenilor, obiectivele și activitățile pentru un scop de bază a organizației. Aceste lucruri dau naștere la întrebarea *Noi unde ne poziționăm în cadrul organizației noastre?*

Prof. Angelica Coman

Cuprins

	Pag.
Omenirea SOS Pledoarie pentru viitor	3
Portret de școală Interviu cu un părinte	4
Maxime latine comentate Amicus certus in re incerta cernitur Forum	6 6
Prietenii, proiecte, parteneriate Proiectul național “Toleranță zero față de violență” De ce ar trebui să spunem DA vizitelor de studiu?	7 8
De ce m-aș îndrăgosti de literatură? Scrisoare către un prieten Lumea cărților	10 10
A citi pentru a rescrie Carioca rules! În deșert Zmeul năzdrăvan Propuneri de vacanță	11 12 12 12
English, please! If I were an adult... In my parents’ shoes	13 13
Relația management educațional–leadership	14
Cuprins	15

2 Start

În suplimentul revistei veți citi despre *Școala Altfel*:

Școala Altfel a fost săptămâna în care peisajul obișnuit al școlii dispărea și un nou tablou distractiv și ștregar se picta, după comportamentul nostru, al elevilor și al profesorilor. Amuzamentul și învățătura se împleteau minunat...

(Andreea Lazăr, clasa a V-a B)

Revista 2 Start
Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2
Popești-Leordeni, jud. Ilfov
Str. Școlii, nr. 6
Cod 077160

ISSN 2247 – 1596